

Leptotes pirithous Linnaeus, 1767 Sin. *Syntarucus pirithous*

Blaveta del romaní (ca.); Gris estriada (es.); Lang's Short-tailed Blue (en.)

Distribució. NO Àfrica, Europa mediterrània incloses les illes, Península Ibèrica, SO de França, SO Balcans. Absent a les Illes Canàries.

Descripció. Imago. 26 mm d'envergadura. Amb un discret dimorfisme sexual. El mascle té l'anvers de les ales de color marró violaci amb els marges foscos, amb una petita cua a l'angle anal. Presenta dos punts marginals foscos a les ales posteriors. El revers és de color canyella, amb unes bandes transversals alternant bandes clares i fosques i dos punts negres rodejats de verd metal·litzat a l'angle anal de les ales posteriors. La femella és similar, lleugerament més gran i amb zones clarament violàcies a la base de l'anvers de les ales anteriors. **Eruga.** 9-10 mm. Molt tranquil·les, es mantenen sobre les flors de la planta nutrícia. Poden ser de color groc o verdós, amb molts puntets més clars i curta pilositat. **Crisàlide.** 8-9 mm. De color marró clar amb taques fosques. Es troba a la fullaraca sense cap protecció. A vegades fixades per una dèbil cintura de seda.

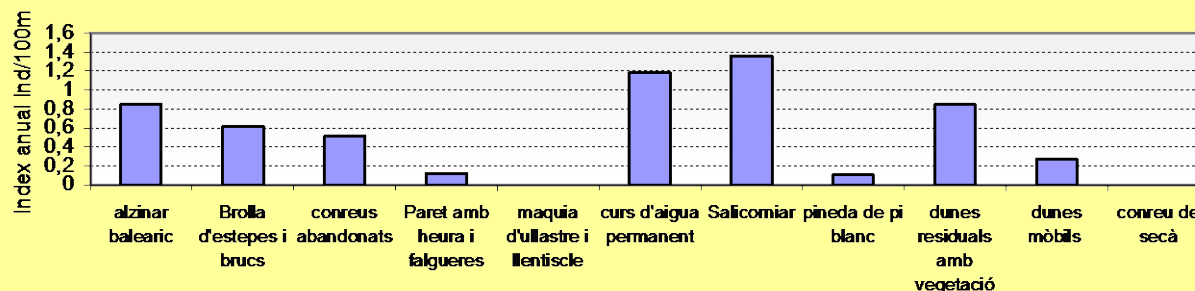
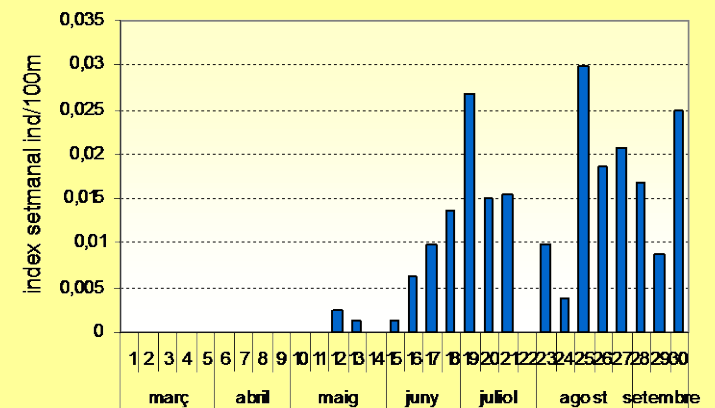
Plantes nutrícies de les eruges. Són molt polífagues, però a causa de la dieta antòfaga de les larves (mengen flors), les femelles només posen ous en plantes que comencen a florir. Les plantes preferides són l'alfals (*Medicago sativa*) i el romaní (*Rosmarinus officinalis*). Altres gèneres freqüentment utilitzats són *Melilotus* i *Trifolium* (trèvols).

Leptotes pirithous a Menorca

Representativitat dins del BMS. Espècie poc comuna, representa el 0,2% de les observacions del BMS.

Període de vol. Espècie migradora subtropical, polivoltina. Anualment la majoria d'exemplars arriben des d'Àfrica o el sud de la Península Ibèrica. Els primers s'acostumen a detectar al maig-juny i es succeeixen diverses generacions fins a la tardor. És especialment abundant a l'agost, setembre i octubre.

Hàbitat i comportament. Espais oberts amb predomini de vegetació herbàcia. És comuna a les zones litorals. Els recomptes màxims dins el BMS s'han produït als cursos d'aigua permanent i al salicorniar, on ha estat observada posant els ous sobre la verdolaga de la mar (*Halimione portulacoides*).

Espècies semblants presents a Menorca. Es pot confondre amb *Lampides boeticus*, aquesta última lleugerament més grossa i amb presència d'una banda blanca postdiscal al revers de les ales posteriors que no es presenta a *L. pirithous*. L'anvers de les ales d'ambdues espècies és marronós amb difusió de blau però *L. pirithous* presenta també taques marrons més fosques, la qual cosa no succeeix a *L. boeticus*.

Leptotes pirithous

Fotografia: Jordi Jubany